

Er moeten weer wat mensen wakker worden geschud.

Michel Naessens Occupier

#Occupy Ze hoopten op een revolutie. Maar de Occupiers dropen af. In Amsterdam werden ze weggestuurd. In Den Haag is Michel Naessens de laatste echte fulltime occupier.

De laatste occupier

Remco Tomesen
Den Haag

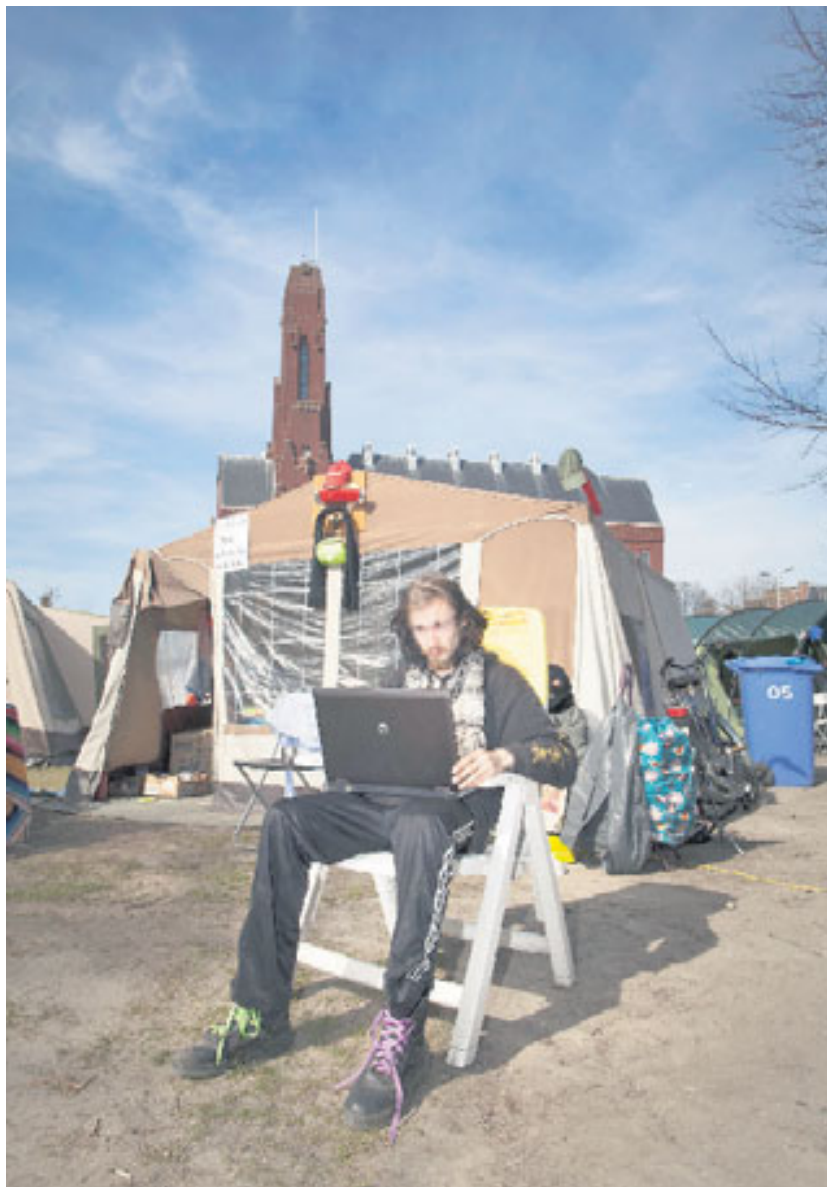
Na stormen, nachten van bijna -20 graden, ruzies, diefstallen, gedoe met agressieve junks, vier rechtszaken, uit elkaar gewaaide tenten en veel frustratie, staat hij er nog steeds. Terwijl z'n mede-occupiers het kamp een voor een verlieten, het enthousiasme voor Occupy verdween, verplaatste hij telkens weer z'n tentje. Nu houdt hij naar eigen zeggen zo ongeveer in z'n eentje het kamp draaiende. Michel Naessens – donker haar, donkere kleding, baardje – is de laatste echte fulltime occupier in Den Haag. Een van de laatsten van Nederland. Ja, er is in Den Haag ook nog Gavin, een Ierse straatmuzikant die hier al vanaf het begin elke nacht slaapt, en veel helpt, maar die is ook vaak in de stad om muziek te maken. De 22-jarige Michel is hier vanaf het begin dag en nacht. Alleen op zaterdagavond gaat hij even weg, dan gaat hij met z'n vrienden stappen in Leidschendam. Dan wil-ie 'even afstand nemen'. Maar dat lukt 'm niet goed. 'Wat doe je nou, vragen ze dan. En daar gaat het gesprek weer over Occupy.'

De ene na de andere peuk steekt hij op, in z'n ruime tent, hier op het Malieveld. Michel zit op z'n matras. Moe is hij. In de steek gelaten voelt hij zich. En het leek allemaal zo mooi, toen het begon, halverwege oktober. Die eerste dag, op zaterdag 15 oktober, zag hij op televisie al die duizenden mensen in Amsterdam, en in Den Haag. 'Ik had Occupy Wall Street gevolgd en hoopte stiekem dat het hier ook zou gebeuren. Dat hier die bom ook zou barsten.' Toen dat gebeurde, kon hij niets anders dan zich aansluiten. Hij wilde bij die groep mensen horen 'met diezelfde ideeën over de maatschappij'.

Windscherm

Op de zondag nadat Occupy was geland in Nederland kwam Michel het Malieveld oplopen. Een tent had hij niet bij zich, wel een dichtritsbaar windscherm. Dat zette hij op. Daarna ging hij 'chillen' met wat bekenden. Z'n windscherm waaide de eerste nacht al weg. Maar hij had de mazzel dat iemand een tent kwam doneren, de volgende dag. Daarmee redde hij het, tot een grote storm in november.

Michel wordt nóg blij als hij denkt aan die eerste dinsdagochtend, toen ze hoorden dat iemand 5.000 euro had gedoneerd voor het in de lucht brengen van een livestream. Uit de hele stad kwamen mensen naar het kamp, met eten, kleding, jerrycans. Elke dag stonden er meer tentjes. Al

Occupier Michel Naessens is bezig met een webcast. FRAANK GROELIEN

snel waren het er zo'n vijftig. Elke dag sloten nieuwe mensen zich aan. Een groep Spanjaarden meldde zich, *indignados*, die de occupiers de kneepjes van het bezetten en het in gang zetten van een revolutie bijbrachten. Tot 's nachts laat werd er gepraat. Jongens en meisjes, mannen en vrouwen, die jarenlang hadden gehoopt op Verandering, op iets Bijzonders, voelden dat dit hun moment was. Alles zou anders worden, dachten de

occupiers. De revolutie, ja, die hing in de lucht, zeiden ze tegen elkaar. Ogen glansden. Zij hier, op het Malieveld, waren de toekomst. En zij, daar in de stad, zouden daar snel achterkomen. Het financiële systeem zouden ze omverblazen. En dat niet alleen: de hele maatschappij, het Totale Systeem.

Hij is toe aan vakantie. Even een paar daagjes weg, wil-ie. 'Ik ben mijn kamer aan het verwaarlozen.' Maar

hij kan niet weg. 'Gavin en ik houden het kamp in stand.' Ja, er zijn nog een paar anderen die overdag helpen, of af en toe langskomen, soms alleen vanachter hun computer meedenken. 'Maar in plaats van hun tent op te zetten, gaan ze weer weg.' De keukenploeg, de ordedienst, politiewoordvoering, de welkomscmissie, alles rust op zijn schouders. 'Ik ben zeven teams in mijn eentje.' De ellenlange algemene vergaderin-

gen – de general assembly's – waren voor veel occupiers een afknapper, zegt Michel. 'Die hadden we drie keer per dag, 's ochtends, 's middags en 's avonds. En meestal liepen die allemaal in elkaar over. En het ging elke keer over hetzelfde.' Ze hadden het volgens hem dan bijna niet over financiële hervormingen, bonussen, of nieuwe samenlevingsvormen, nee, in plaats daarvan ging het over praktische zaken, over het opruimen van rommel, geluidsoverlast in de nachten. Ook vertrokken occupiers vanwege onderlinge ruzies. Door vermoeidheid. Omdat het in januari ijskoud werd. Michel trekt een vies gezicht: 'En er ging een stelletje weg dat elkaar hier had ontmoet. Ze wilden tijd aan hun relatie besteden.'

Klein clubje

In Amsterdam moesten de laatste kamperende occupiers vorige week het Beursplein verlaten. Op enkele andere plekken in Nederland zijn er nog wat kamperende occupiers.

Michel is geen denker, Gavin ook niet. 'Er zijn hier alleen nog doeners, geen denkers.' Occupy is nu overleven. Telkens moeten ze hun tenten van de burgemeester verplaatsen naar een andere hoek van het Malieveld. Maar zin in iets anders heeft hij niet. Als hij stopt met kamperen, moet hij terug naar zijn huis, hier niet ver vandaan.

'Ik woon onder begeleiding, omdat ze het stempel op me hebben geplakt van licht verstandelijk gehandicapt.' Komt door een IQ-test die hij ooit deed, en waar een volgens hem verkeerde uitslag uitrolde. Van zijn begeleiders moet hij werken, solliciteren. 'Maar dat ga ik weer doen als ik vind dat het de tijd daarvoor is.' Vandaag had hij Occupy kwam, werkte hij in een bakkerij.

Dit is nu zijn thuis. 'In het begin voelde het als vakantie, nu voel ik me in deze tent meer thuis dan thuis. Ik heb hier de vrijheid. Niemand zegt me wat ik moet doen.' Nee, hij is nog niet klaar met Occupy. Hij heeft nog dezelfde idealen. Hij en Gavin houden het vuurtje brandend. Totdat ze weer komen, de medestanders. Totdat het vuur weer volop gaat branden. 'Er moeten alleen weer wat mensen worden wakker geschud.'

Tentloos Occupy

Volgens sommige occupiers betekent het einde van de tentenkampen niet dat de beweging verdwijnt. 'We gaan verder in andere vormen.'

Geen woorden, maar tenten

De Rotterdamse occupiers moeten van de burgemeester het Beursplein deze maand verlaten. Ze vechten dit aan bij de rechter.

Occupied Nederland

Op het hoogtepunt van de occupy-beweging in Nederland waren er kampen en manifestaties op 30 plekken verspreid over het hele land.

